

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 104.008 van 26 februari 2002  
in de zaak A. 107.691/XII-3358.**

In zake : Frank BEKAERT,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat P. DEFREYNE,  
kantoor houdende te IZEGEM,  
Papestraat 9

tegen :

de INTERCOMMUNALE VERENIGING VOOR  
VUILVERWIJDERING EN -VERWERKING VOOR IZEGEM  
EN OMMELAND,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat C. DE KEUKELAERE,  
kantoor houdende te ROESELARE,  
Vlamingstraat 11.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Frank Bekaert op 18 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 19 april 2001 van de raad van bestuur van de Intercommunale vereniging voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Izegem en Ommeland om hem de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Defreyne, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat K. Declercq, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, als halftijds containerparkwachter in dienst van de Intercommunale vereniging voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Izegem en Ommeland, bij beslissing van 15 januari 2001 van ambtswege wordt ontslagen omwille van drie tuchtfeiten : het ontvreemden van goederen uit het containerpark te Izegem, de onwettige afwezigheid op 25 oktober 2000 en het liggen slapen in het parkwachtershuisje op 29 september 2000; dat de commissaris van de Vlaamse regering de tuchtstraf op 22 februari 2001 schorst wegens een tegenstrijdigheid tussen de considerans en het besluit zelf; dat wordt toegelicht dat er volgens de considerans reden is een “zwarte tuchtstraf” toe te kennen, wijl “één van de maximumstraffen” wordt opgelegd; dat de verwerende partij op -vermoedelijk- 19 maart 2001 beslist de tuchtstraf in te trekken en de tucht-procedure volledig te hernemen “om de procedurefout (vormgebrek) te herstellen”; dat met de bestreden beslissing verzoeker alsnog van ambtswege wordt ontslagen, omwille van het ontvreemden van goederen uit het containerpark, de onwettige afwezigheid op 25 oktober 2000 en de intimidatie van parkwachter Danny Espeel op 30 januari 2001;

Overwegende dat verwerende partij de vraag opwerpt of verzoeker zich wel “in een administratiefrechtelijke verhouding met het verwerend bestuur” bevindt en niet eventueel de arbeidsrechtbank ter zake bevoegd is;

Overwegende dat artikel 1 van het bestreden besluit verzoeker formeel bestempelt als zijnde “in statutair verband”; dat dit de exceptie tegenspreekt en vooralsnog volstaat om ze te verwerpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat één van de tenlasteleggingen geen tuchtvergrijp is; dat hij uiteenzet dat de verwerende partij alleen tuchtbevoegdheid heeft over haar personeel, dat de vermeende intimidatie van Danny Espeel zich zou hebben voorgedaan op 30 januari 2001, dat verzoeker dan niet in dienst was van de verwerende partij, maar tuchtrechtelijk ontslagen met een bij voorraad uitvoerbare beslissing, dat er minstens overmacht bestaat, dat de tuchtsanctie onwettig is;

Overwegende dat de verwerende partij daar in de nota op antwoordt dat het ontslag van 15 januari 2001 op 22 februari 2001 geschorst is geworden en naderhand is ingetrokken, dat de intrekking “ex tunc [werkt] zodat gesteld kan worden dat verzoeker wel nog in dienst was”, dat een intrekking niet impliceert dat achteraf geen nieuwe tuchtprocedure kan worden ingezet en dat met betrekking tot tuchtzaken nergens bepaald wordt welke feiten met welke straf moeten worden gesanctioneerd;

Overwegende dat de bestreden tuchtstraf op drie feiten steunt; dat het derde feit de intimidatie is van assistent parkwachter Danny Espeel op 30 januari 2001; dat het feit als volgt omschreven wordt :

“De heer Frank Bekaert, heeft de heer Danny Espeel, interim parkwachter tijdens zijn dienst op het containerpark te Meulebeke verwijten toegestuurd dat hij als nieuwe parkwachter in zijn plaats werd aangeworven omdat hij te zwaar woog op de loonmassa van IVIO en daardoor iemand werd aangeworven met een goedkoop smetbanen-statuuut. Deze verwijten werden gemaakt in aanwezigheid van andere bezoekers van het containerpark”;

Overwegende dat op 30 januari 2001 verzoeker tuchtrechtelijk ontslagen was ten gevolge van de beslissing van 15 januari 2001 van verwerende partij; dat dit ontslag onmiddellijk uitvoerbaar was, zoals overigens verwerende partij verzoeker met brief van 6 februari 2001 uitdrukkelijk deed kennen; dat om het incident met parkwachter Espeel niettemin voor tuchtrechtelijke bestraffing vatbaar te achten, verwerende partij zich wezenlijk beroept op de fictie van de retroactieve werking van de intrekking op 19 maart 2001 van het ontslag van 15 januari 2001, waaruit zou moeten volgen dat verzoeker “wel nog in dienst was” op 30 januari 2001;

Overwegende dat de argumentatie van de verwerende partij niet overtuigt; dat de verwerende partij, zo zij meent ter zake de “ex tunc”-werking van de intrekking te kunnen invoeren, die werking niet slechts gedeeltelijk, maar helemaal en in al haar consequenties dient te eerbiedigen; dat dit in de concrete omstandigheden van de zaak inhield, zo lijkt, dat zij het incident met Danny Espeel beschouwde als niet gebeurd zijnde; dat immers, als verzoeker wegens de aangenomen retroactieve fictie geacht moet worden op 15 januari 2001 niet ontslagen te zijn, de logica dan lijkt voor te schrijven dat hij ook niet door Danny Espeel is vervangen geworden, noch met hem een discussie over die vervanging kan hebben gehad;

Overwegende dat in haar visie de verwerende partij er op het eerste gezicht moest van zijn uitgegaan dat het besproken derde feit zich niet heeft kunnen voordoen; dat zij het dan ook niet rechtsgeldig in aanmerking kon nemen om er de bestreden tuchtstraf op te gronden; dat door zulks toch te doen de hele tuchtstraf is aangetast; dat immers uit de formele motivering ervan wordt opgemaakt dat het betreffende feit een decisieve rol heeft gespeeld bij de bepaling van de zwaarte van de straf;

Overwegende dat het tweede middel ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker argumenteert dat hij door de bestreden beslissing terugvalt op een netto-inkomen van 28.500 frank per maand, waarvan 12.500 frank als onderhoudsgeld voor zijn jongste dochter moet worden betaald, dat het voor een veertiger niet gemakkelijk is een halftijdse job te vinden, dat aan hem nu het odium van een tuchtrechtelijk ontslag kleeft, dat het moreel een mokerslag is om na jaren trouwe dienst ontslagen te worden, dat dit des te erger is omdat hij in zijn gemeente geen ongekend figuur is en dat een eventuele latere vernietiging niet voldoende de negatieve gevolgen ongedaan maakt die hij vandaag door het ontslag ondervindt;

Overwegende dat verwerende partij tevergeefs het nadeel niet ernstig noemt; dat het eveneens moeilijk herstelbaar is; dat verwerende partij zich vergist wanneer ze meent dat hoe dan ook de schorsing geen nuttig effect kan sorteren; dat een schorsing tot gevolg zal hebben dat niet verder uitvoering aan het ontslag kan worden gegeven; dat een schorsing verzoeker aldus zowel op financieel als moreel gebied soelaas biedt;

Overwegende dat aan de beide voorwaarden voor een schorsing is voldaan,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 april 2001 van de raad van bestuur van de Intercommunale vereniging voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Izegem en Ommeland om Frank Bekaert de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig februari 2002, door :

|        |              |                                   |
|--------|--------------|-----------------------------------|
| de HH. | J. LUST,     | wnd. kamervoorzitter, staatsraad, |
|        | F. BONTINCK, | toegevoegd griffier.              |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**F. BONTINCK.**

**J. LUST.**